

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Politi- og Strafferetsafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt pr. mail til politikontoret@jm.dk og avb@jm.dk

J.nr. 40A-VL-48-16
Den 20/10-2016

Justitsministeriet har ved brev af 31. august 2016 (sagsnr. 2016-19203-1002) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning (strakstillhold).

Landsretten er opmærksom på, at lovforslaget er fremsat den 5. oktober 2016. Efter drøftelse med dommerne skal landsretten udtale:

Tidsmæssig udstrækning af et strakstillhold:

Det er anført i den foreslåede § 2 a, stk. 3, at en afgørelse efter § 2 eller § 4 så vidt muligt skal træffes senest 60 dage efter forkyndelsen af afgørelse efter stk. 1.

Efter lovforslaget er der ikke nogen absolut afgrænsning af den tidsmæssige udstrækning af et strakstillhold.

Landsretten bemærker, at en det forekommer rigtigst, at der for en sådan bebyrdende forvaltningsafgørelse, hvis tidsmæssige udstrækning beror på myndighedens videre sagsbeholdning, fastsættes en absolut tidsmæssig afgrænsning.

Dette kunne eventuelt kombineres med, at der - såfremt et meddelt strakstillhold tidsmæssigt udløber - af myndigheden er mulighed for at træffe en ny afgørelse om strakstillhold på det nu foreliggende grundlag, såfremt der endnu ikke er fyldestgørende grundlag for at træffe en endelig afgørelse efter § 2 eller § 4 eller om tilbagekaldelse.

Forkyndelse:

Efter den foreslåede § 16, 2. pkt., skal en afgørelse om tilhold ikke forkyndes på ny, hvis der er sket forkyndelse af et tilhold efter § 2 a angående et tilsvarende forbud mod kontakt mv.

Mens de øvrige bestemmelser i forslaget er begrundet i hensyn til at indføre mulighed for hurtigere at give et tilhold end hidtil, er denne bestemmelse ikke begrundet i samme hensyn.

Selv om en afgørelse om tilhold afløser en tidligere (forkyndt) afgørelse efter § 2 a, bør det efter landsrettens opfattelse nøje overvejes, om ikke retssikkerhedsmæssige grunde bør føre til, at der fortsat bør ske forkyndelse af også det endelige tilhold. Landsretten bemærker,

at en opretholdelse af kravet om forkyndelse af det endelige tilhold ikke hindrer eller svækker den ønskede mulighed for hurtigere at give et tilhold end hidtil.

Bortfald af et strakstilhold:

Efter den foreslåede § 2 a, stk. 2, bortfalder et strakstilhold, når der træffes afgørelse efter § 2 eller § 4 eller om tilbagekaldelse.

Det fremgår af forslaget, at hvor et endelig tilhold ikke er identisk med et gældende strakstilhold, skal der ske forkyndelse af det endelige tilhold, ligesom det er anført, at virkningerne af det endelige tilhold i en sådan situation indtræder på tidspunktet for forkyndelsen. Det er samtidig anført i § 2 a, stk., 2, at strakstilholdet bortfalder, når der træffes afgørelse efter § 2 eller § 4.

Landsretten henleder opmærksomheden på, at der således med forslagets formulering - f.eks. i en situation, hvor det endelige tilhold er mere omfattende end strakstilholdet - kan opstå en "mellempriode" i tidsrummet fra afgørelsen efter § 2 til forkyndelsen heraf, hvor strakstilholdet er ophørt, mens det endelige tilhold endnu ikke har virkning.

Med venlig hilsen

Helle Bertung